

PHẬT PHÁP VÀO CHỖN LAO TÙ

(Tiểu lục Thần Phong)

Câu chuyện bắt đầu rất đau buồn nhưng về sau lại mở ra một cánh cửa mới đầy hy vọng và tinh thức. Zach Obseon lúc nhỏ đã chứng kiến em gái của mình bị hiếp và giết chết, sau này lớn lên anh theo học ngành cảnh sát với tâm nguyện ngăn chặn cái ác, không để xảy ra những trường hợp như em gái của mình. Về phần kẻ thủ ác, anh ta tên Dennis Skillicorn, sau khi bị bắt và chịu án chung thân không ân xá. Trong thời gian ở tù, anh ta đã ăn năn tội lỗi của mình, anh ta và những bạn tù khác lập ra tờ báo "Compassion", số tiền thu được làm học bổng cho Obseon cũng như những học viên cảnh sát khác. Có một đoạn được trích từ tờ báo ấy: "Chúng tôi muốn trợ giúp Obseon hoàn thành giấc mơ trở thành cảnh sát hình sự để ngăn chặn tội ác bạo động trong tương lai". Người tù chung thân và những bạn bè của anh ta đã làm báo lấy tiền hỗ trợ tài chánh cho các học viên cảnh sát với hy vọng là sẽ có thêm những nhân viên công lực bảo vệ an toàn xã hội, ngăn chặn cái ác.

Chuyện tù nhân ăn năn sám hối tội lỗi vốn không lạ, tù nhân làm báo là một chuyện hy hữu của thế gian này, có thể nói là việc chưa từng nghe thấy ở bất cứ nơi đâu trên thế giới. Đây là câu chuyện được thuật lại trong quyển: "Nữ tu và tù nhân Hoa Kỳ" của ni sư Thích Nữ Giới Hương. Trong quyển này còn có một số lượng lớn thư từ của các tù nhân viết gửi cho ni sư, cảm ơn ni sư, trình bày sự chuyển biến thay đổi của con người họ. Một sự thay đổi vô cùng ngoạn mục từ nhận thức đến hành động, một sự thay đổi khó tin nổi nhưng đây là một sự thật. Trong nhà Phật thường nói không có phép thuật màu nhiệm, phép thuật màu nhiệm không phải là đi trên mặt nước hay phun lửa nổ khói, phép lạ nhiệm màu chính là thay đổi một con người. Đọc xong quyển sách này, tôi thấy đây là cả một phép lạ màu nhiệm mà ni sư Giới Hương cùng các tu sĩ và hội thiền Milwaukee khác đã thực hiện được ở một số nhà tù của tiểu bang Wisconsin

Trong suốt nhiều năm, ni sư Giới Hương, ni sư Tonen và các tu sĩ khác của hội thiền học Milwaukee đã đi đến nhiều nhà tù để trợ giúp tinh thần cho các tù nhân, dạy thiền, hướng dẫn Phật pháp, có thể kể tên vài nhà tù trọng cảm khét tiếng như: Dodge Correctional Institution, Greenbay Correctional Institution, Oshkosh WI...

Mọi người chúng ta cũng biết đây, chốn lao tù là nơi giam giữ những kẻ phạm pháp luật, nhưng chốn lao tù lại vắng bóng pháp luật, ở đây chỉ có luật rừng, luật giang hồ, đạì bàng, đầu gấu, nha tráo... hành xử thay pháp luật. Ở đây chỉ có sức mạnh và sự tàn ác thống trị, trong chốn ấy tù nhân chẳng còn nhân phẩm danh giá gì, ngay cả thân xác cũng bị bạo hành thường xuyên. Những tù nhân chịu án chung thân hay tử hình thì càng ghê gớm hơn. Họ không còn gì để mất nên rất hung hãn và tàn bạo... Ấy vậy mà ni sư Giới Hương một phụ nữ cháu Á nhỏ bé cùng với những tu sĩ khác dám dẫn thân vào chốn lao tù để hoằng pháp độ sanh. Việc làm của ni sư đã có hiệu quả to lớn, khá nhiều tù nhân đã chịu lắng nghe, chịu thực hành thiền, họ nhìn lại bản thân họ, quán lại nội tâm họ. Rất nhiều tù nhân trở nên hiền hơn, bớt bạo động, loạn động, quậy phá, đánh nhau. Quan trọng là họ nhìn ra sự thật và chấp nhận hậu quả đã gây ra. Họ tìm được sự an lạc ngay trong những ngày tháng bị giam giữ. Quản giáo các nhà tù cũng rất có thiện cảm và họ tạo điều kiện thuận lợi cho ni sư và các tu sĩ hoạt động. Rất nhiều lá thư viết rất cảm động, họ cảm ơn ni sư, ta có thể kể tên vài tù nhân như: Cadence, Brodwin, Jackson, Amanda, Nathniel... Và có cả tù Việt nữa như: Cong Tran...

Ni sư Giới Hương người Bình Tuy, thuở nhỏ quy y với sư bà Hải triều Âm, ni sư đã tốt nghiệp khoa văn trường đại học tổng hợp (tức trường văn khoa cũ), sau đó du học ở Ấn Độ mười năm và hoàn thành luận án tiến sĩ Phật học ở đại học Delhi. Năm 2005 ni sư sang Mỹ hoằng pháp và lại tốt nghiệp cử nhân khoa văn của trường đại học Riverside (Ca), hiện thời đang học cao học ngành văn chương cũng trường Riverside (Cali). Ni sư sáng lập chùa Hương Sen ở Cali và Hương Sen ở Sài Gòn. Ni sư đã viết hàng chục cuốn sách và biên soạn một số kinh điển, có thể kể tên vài đầu sách như: Nữ tu và tù nhân Hoa Kỳ (đã tái bản đến lần thứ 5), Nét bút bên song cửa, Luân hồi trong kinh lăng nghiêm, Pháp ngữ trong kinh kim cang... Vừa rồi tôi có duyên lành được ni sư tặng một số sách, quả thật với số sách này chắc phải đọc cả tháng mới xong. Tôi thật sự kinh ngạc với năng lực viết sách và biên soạn của ni sư, một năng lực thật kinh khủng, không làm sao hiểu nổi ni sư có thể viết chừng ấy sách trong khi đó lúc

nào cũng bận rộn làm việc cật lực, nào là lo xây dựng chùa, tham gia giảng dạy ở học viện Phật giáo (Sài Gòn), đi thuyết pháp, lên mạng thuyết pháp, đi các nhà tù trợ giúp tinh thần cho tù nhân, đi tham học các nơi... Ni sư cần mẫn làm việc cả chân tay lẫn trí óc, một năng lực đáng kinh ngạc. Thật sự không hiểu từ đâu mà ni sư có một trí lực, sức lực kinh khủng đến như thế. Một thân thể cũng tầm thước bình thường như mọi người Việt nhưng lại ngầm chứa nội lực thật kinh khủng, sở dĩ tôi lập đi lập lại hai chữ kinh khủng vì quá khâm phục sức làm việc của ni sư. Trong đầu tôi lại tái khởi câu hỏi mà tôi đã nhiều lần tự hỏi:” Cũng thân thể con người ta như thế, cũng ăn cơm uống nước hít thở khí trời như thế, có sao có những người lại thông minh một cách tuyệt vời, giỏi giang và tài hoa tuyệt đỉnh còn mình thì như cái bị thịt, cứ sống lây lất ừ ừ cạc cạc cho qua ngày?”

Đây chỉ là câu hỏi tu từ, hỏi để mà hỏi chứ thật sự ai cũng biết, hỏi để thổ lộ nỗi lòng trong phút chốc vì thấy ai cũng tài giỏi mà mình thì “Như cái bị thịt vô tích sự”. Mọi việc, mọi sự trên thế gian này không có gì nằm ngoài cái mối: Nhân – duyên – quả cả!

Ni sư Giới Hương hoạt động không mệt mỏi, đi khắp các chùa ở Mỹ để hoằng pháp, đi nhiều nhà tù để độ sanh, giúp chữa trị tinh thần cho tù nhân, vực họ dậy từ hoang vu tro tàn của sự hoang mang tuyệt vọng. Quý vị cứ thử hình dung nhé, một phụ nữ châu Á nhỏ con, khác biệt văn hóa, tập quán, truyền thống và đức tin... vậy mà đã thuyết phục, thuyết pháp cho những tù nhân Mỹ, Phi to như đô vật, hung hăng và rất mạnh động. Thế mà bọn họ đã nghe và đã thực hành theo lời ni sư, phải có phước đức lớn lắm mới có thể làm được một việc tưởng chừng như không thể.

Ni sư Giới Hương có thể nói là một nhân tài trong Phật giáo Việt Nam hiện đại, xứng đáng là ni trưởng trong ni giới Việt (cả hải ngoại lẫn quốc nội). Chủ nhật vừa rồi, ni sư cùng với mấy huynh đệ của mình sang thành Át Lãng dự lễ tưởng niệm ân sư hòa thượng Thích Như Minh. Tôi có dịp được gặp ni sư trong một buổi. Tôi ngầm quan sát xem ni sư (với sự kính trọng) có những quý tướng nào chẳng hay có những dấu hiệu kiệt xuất, nhưng tôi thấy ni sư cũng bình dị như mọi ni sư khác: hiền hòa, từ ái, vui vẻ và khá nhanh nhẹn, nói năng rõ ràng, khúc chiết. Ấy vậy mà trong cái thân ngũ uẩn ấy lại có một năng lực thật đáng để khâm phục, một sức làm việc không mệt mỏi, sức sáng tác mạnh mẽ, một trí lực thông minh mẫn tiệp, thật xứng đáng là trưởng tử của Như Lai.

Ni sư đã đi nhiều nhà tù để hướng dẫn Phật pháp cho tù nhân, Phật pháp không còn là nói huyền nói diệu, không phải ở những bộ kinh đồ sộ thâm sâu ý nghĩa, Phật pháp cũng không ở trong những bảo điện nguy nga lộng lẫy. Phật pháp đã áp dụng ngay trong đời thường, Phật pháp vào chốn lao tù, cái chốn đau khổ, đen tối nhất của cõi người. Phật pháp đã đến với tù nhân, những con người phạm tội, những con người mất tự do vì phải trả giá cho tội ác của mình. Phật pháp đã vực dậy và làm thay đổi không ít con người trong cái chốn khốn cùng ấy. Những con người từ tuyệt vọng, hung hãn, mạnh động, không còn mục đích và ý nghĩa gì để sống đã trở thành những con người hiền hơn, biết phục vụ cho tha nhân cho dù bản thân vẫn phải chịu giam cầm vì tội lỗi của mình trước kia. Phật pháp đến với những tù nhân của ngục tù thế gian, ngục tù của sự si mê sân hận, ngục tù của tội tâm không lối thoát... Những con người vừa đáng giận vừa đáng thương ấy đã nhận được pháp nhũ, đã cảm thọ được diệu pháp từ ni sư Giới Hương và những tu sĩ khác, những vị sư can đảm, vô úy, vị tha đã đem Phật pháp vào chốn lao tù.

Tiểu lục Thần Phong

Át Lãng thành, Atlanta, 07/2022